

Afschrift

K.Strijker,
Siddeburen, A 2.
Tel. 65,
Giro 261049.

Siddeburen, 23 December 1947.

In antwoord op Uw schrijven d.d. 18 December j.l. moge ik U het volgende berichten:

Ter inleiding zou ik U opmerkzaam willen maken op het feit, dat ik Zondag 5 Mei 1940 op het object Odoornerveen kwam en eerst op Woensdag 8 Mei 1940 met het commando werd belast. Voordien was ik nimmer ter plaatse geweest, terwijl dit tevens een verklaring is voor het feit, dat ik mij slechts een enkele naam kan herinneren.

- ad 1e. Voor mij gold de opdracht 's vijands opmars te vertragen, a. door het uitvoeren der reeds voorbereide vernielingen en b. door het voeren van een verdragend gevecht. Daarna terug te trekken op bevel C.C. of op eigen initiatief. Dit laatste in geval de C.C. niet meer bereikbaar was, wat inderdaad het geval was, daar de telefoonverbinding met de C.C. toen reeds enige uren was verbroken.
- ad 2e. De Sectie, vermindert met de groep van de Sergeant Brevé, welke op schriftelijke last van de C.C. naar 't Haantje was gezonden, was verdeeld over de beide kazematten, n.l. in elke kazemat één groep.
- ad 3e. De drie bruggen, welke tot het object behoorden, heb ik op het bevel "vernielen" laten springen
- ad 4e. Mij nog alleen bekend de Sergeant P.F. van Dam, tandarts te Gorredijk. Zie verder mijn opmerking aan het hoofd van dit schrijven.
- ad 5e. Ja, $\frac{1}{2}$ uur.
Getuige Sergeant van Dam.
- ad 6e. Mijn C.C. noemt in zijn verslag gesprekken met betrouwbare burgers te Schoonoord. Deze plaats ligt $6\frac{1}{2}$ km. van Odoornerveen verwijderd. De bewoners van de woningen in de naaste omgeving van het object hadden reeds geruime tijd voor het begin der vijandelijkheden hun huizen verlaten!
Wat betreft het gaan van cavalerie over de voetbrug het-volgende:
Even nadat de cavalerie ter hoogte van de kalkovens was gekomen, zag ik een groot aantal militairen bij de voetbrug. Kort daarop bevonden zich Duitsers voor de, door ons ~~op~~ opgedraaide brug in de landweg Odoornerveen-'t Haantje, welke brug zij in haar oorspronkelijke stand probeerden te brengen, wat hun door ons vuur niet dadelijk gelukte.
M.i. wijst dit verschijnen van Duitsers bij de brug Odoornerveen-'t Haantje, zó kort nadat wij ze bij de voetbrug hadden gezien, zeer duidelijk op het feit, dat zij over deze voetbrug zijn getrokken.
- ad 7e. Nadat ik de vernielingen had doen uitvoeren, viel het mij onmiddellijk op, dat de voetbrug bij de kalkovens een zeer zwak punt was. Ik gaf danook één der onderofficieren, n.l. de Sergeant Brevé, last, om met enige manschappen naar dit bruggetje te gaan en te trachten het in brand te steken of op andere wijze te vernielen. Zij hebben toen getracht het in brand te steken, maar konden niet voldoende petroleum vinden; daarna probeerden zij het te vernielen en de schroeven los te nemen. Het hele geval zat echter muurvast en hebben ze het bruggetje in opgedraaide stand achtergelaten.
M.i. had ik, die slechts enkele dagen op het object was, hiermede mijn plicht gedaan, terwijl mijn C.C., die reeds ruim een jaar daar was, van tevoren geen enkele maatregel had genomen, om het bedoelde bruggetje in tijd van nood te kunnen vernielen.
- ad 8e. Dat de handgranaten niet zijn uitgereikt is absoluut onjuist. Ik verklaar nadrukkelijk, dat ik na het bevel "volledige strijdvaardigheid" de handgranaten uit de barak heb laten hallen, en dat onder mijn persoonlijk toezicht door één der soldaten, aan alle manschappen handgranaten zijn uitgereikt.
- ad 9e. Enkele minuten voordat de eerste Duitsers bij de brug Odoornerveen-'t Haantje verschenen, had ik het vuur doen openen op de ten N. van het kanaal Odoornerveen-zijtak aangekomen cavalerie. Deze zocht daarop dekking en beantwoordde

maakte ons vuur zeer krachtig. Bij dit vuurgevecht geraakte een der lichte mitrailleurs onklaar, zodat ik nog slechts één lichte mitrailleur tot mijn beschikking had voor het vuur in front. De meest ernstige bedreiging vormden echter de Duitsers in onze flank, bij de brug Odoornerveen-'t Haantje. Zij toch bewogen zich gedekt door de dijk in Z.W. richting en trachtten het kanaaltje over te steken. Daar ik hen niet voldoende onder vuur kon nemen en zij, indien zij over het kanaal waren zich op onze terugtochtsweg zouden bevingen, gelastte ik een gedeelte der groep, iets terug te trekken om hen beter onder vuur te kunnen nemen. Daar er echter een steeds groter aantal Duitsers bij de brug Odoornerveen-'t Haantje arriveerde en zij erin slaagden, vooral door het uitvallen der mitrailleur, de brug te draaien, gaf ik bevel tot de terugtocht.

Dat ik eerst op het laatste moment ben teruggetrokken, wordt m.i. wel bewezen door het feit, dat een aantal manschappen geen kans meer zag weg te komen en direct daarop gevangen is genomen.

ad 10e. Toen ik als laatste man van de groep, waarbij ik mij bevond, op mijn rijwiel wilde stappen, bleken de banden van de meeste rijwielen leeg te zijn. De meeste manschappen waren toen reeds, merendeels op lege banden vooruit. Ik spong toen op de juist wegrijdende auto van de Sergeant van Dam, waarin wij nog zoveel mogelijk manschappen opnamen, waarna wij naar Schoonoord reden, waar toen de voor ons rijdende manschappen reeds waren. Van een voor de Sectie uit rijden is dan ook geen sprake geweest.

ad 11e. P.T. van Dam, tandarts te Gorredijk.

Het verslag van de Res. Kapitein Suk maakt m.i. bij objectieve beschouwing sterk de indruk, dat hij, om de aandacht van zijn eigen fout, n.l. het niet voorbereiden van de vernieling der voetbrug, af te leiden, mij een onjuiste handeling in de schoenen tracht te schuiven, welke hij probeert af te leiden uit gesprekken met burgers.

M.i. lag de beslissing omtrent het moment van terugtrekken toen geheel in mijn hand en heb ik dit gedaan op het moment, hetwelk ik hiervoor het meest geschikt achtte. Dat iemand later uit gesprekken met burgers (die op enige kilometers van het object woonden) kan afleiden, dat dit ogenblik te vroeg was, is n.m.m. heel onaannemelijk.

Hopende U hiermede voldoende te hebben ingelicht, verblijf ik met
verschuldigde Hoogachting,

W.g. K.Strijker.